

Musiikkia kirkossa täysin palkein

Pupujen äiti kuuntelee metallia

► sivu 3

Perämäki ei viihdy kirkossa

► sivu 5

Uusnatsi käänsi kelkkansa

► sivu 8–9

Entinen uusnatsi ei vihaa eikä luokittele ihmisiä

Entinen uusnatsi ja Suomen Vastarintaliikkeen perustaja Esa Holappa on kulkenut pitkän ja polveilevan tien. Oli raskasta ymmärtää, millaiselle aatteelle hän oli uhrannut nuoruusvuotensa. Nyt hän haluaa auttaa ihmisiä ulos ääriajattelusta Radinet-hankkeen kautta.

KAARINA HEISKANEN teksti
PUBLIC DOMAN PICTURES
VELDA PARKKINEN kuvat

Esa Holapan elämässä on ollut jyrkkiä käänteitä. Viimeisin niistä tapahtui neljä vuotta sitten. Mies havahtui huomaamaan, että hän oli omistanut noin 16 vuotta elämästään rotuvihaa ja väkivaltaa ihannoivalle aatteelle. Suomen Vastarintaliikkeen perustanut mies oli luonut verkostoja ulkomaisiin uusnatsijärjestöihin, pitänyt puheen amerikkalaisen sisärjestön kokouksessa ja katsonut silmästä silmään saksalaisia, toisessa maailmansodassa taistelleita aitoja kansallisosialisteja.

Holappa alkoi kyseenalaistaa uusnatsijärjestöjen toimintamalleja. Niillä on kulttihenkisiä piirteitä, ja ne edellyttävät täydellistä sitoutumista jäseniltään. Olin elänyt syrjäytynyttä elämää, jota ei voi oikein elämäksikään kutsua.

Holappa kiinnostui natsiaatteesta luettuun sotahistoriaan yläasteella Oulussa. Hän alkoi etsiä tietoa netistä ja lukemalla **Hitlerin Taisteluni**-kirjan

– Totesin itselleni, että olen uusnatsi. Aluksi minuun vetosivat natsismin kuri ja järjestys sekä Hitlerin kiihkopuheet.

Hengenheimolaisia löytyi oululaisista skinipiireistä, joiden kanssa hänelle tuli kuitenkin välirikko. Suomesta ei löytynyt riittävän vakavasti otettavaa uusnatsiliikettä, johon Holappa olisi halunnut sitoutua. Etnisten pizzarioiden ikkunoiden rikkominen ei edistänyt natsiaatetta.

– Aloin etsiä samanhenkisiä kavereita netistä ja ulkomailta. Pidin itseäni teoreetikkona ja yritin löytää vaikuttamiskanavaa. Halusin puhdistaa natsismin mainetta, jota oli mielestäni vääristelty.

Nuori mies – ei edes täysi-ikäinen – kirjoitteli nettiin artikkeleita, joilla

hän halusi osoittaa, että Saksa oli syytön toiseen maailmansotaan. Netistä löytyi yhteyksiä Ruotsin Vastarintaliikkeeseen, amerikkalaisiin äärioikeistolaisiin järjestöihin ja brittiläisiin järjestöihin, joilla oli jopa terroristikytkentöjä.

Holappa perusti Suomen Vastarintaliikkeen. Sen tavoite on yksiselitteinen.

”En halua luokitella ihmisiä rotuihin ja kulttuureihin.

– Halusimme syrjäyttää Suomen demokraattisen järjestelmän ja korvata sen järjestelmällä, joka perustuu natsien oppeihin, Holappa sanoo.

Henkisesti raskasta. Niin Holappa muistaa havahtumistaan nelisen vuotta sitten. Uusnatsijärjestö oli näyttänyt nurjat puolensa. Järjestelmän epäileminen sai myös puntaroimaan aatteen sisältöä.

– Koko elämä olisi mennyt hukkaan järjestölle omistautumisen takia. Erosin Suomen Vastarintaliikkeen johtajuudesta vuonna 2012. En löytänyt sitä samaa kiihkoa enkä halunnut luokitella ihmisiä rotuihin ja kulttuureihin, huonompiin ja parempiin. En esimerkiksi enää usko juutalaiseen maailmansalaliittoon.

Oman toiminnan jälkipuinti otti koville.

– Totesin, että tässä ei ole mitään järkeä. Kävin itseni kanssa pitkiä keskusteluja ja tunsin voimakkaita kielteisiä tunteita natsismia kohtaan. Natsiaate pitää sisällään sulaa hulluutta ja vihaa.

Irtaantuminen natsi-ideologias- ta oli Holapalle ”parasta mitä hän

voi tehdä itselleen”. Yksin se ei onnistunut. Holappa kertoo muun muassa norjalaistoimittajasta, jonka kanssa hän kävi puhelinkeskusteluja ja Oslossa kahdeksantuntisen keskustelun.

Holappa tutustui kiinalaiseen naiseen, jonka kanssa hän alkoi seurustella ja meni sittemmin naimisiin. Pariskunta oleskeli Kiinassa muutaman kuukauden.

– Se muutti maailmankuvaani. Näin toisenlaista kulttuuria ja opin kommunikoida toisenlaisten ihmisten kanssa. Se täytti minussa sen paikan, minkä aiemmin oli vallannut rotuviha ja natsismi.

Holappa työskentelee kokemus- asiantuntijana Radinet-hankkeessa. Hanke auttaa radikalisoituneita ihmisiä, jotka haluavat irtaantua väkivaltaisesta ääriajattelusta. Holappa itse sai tukea Radinetista, kun alkoi rakentaa elämäänsä

uudelleen.

– Olin asunut Ruotsissa ja elänyt totaalisen syrjäytynyttä elämää uusnatsistisiin järjestöihin uppoutuneena. Radinet auttoi maahanmuuttoon liittyvien asiakirjojen täyttämässä ja arjen asioiden järjestämisessä, kuten asunnon etsimisessä. Sain myös keskustelua.

Holappa työskentelee hankkeen leivissä kokemusasiantuntijana.

Radinet-hankkeessa kehitetään Exit-malli uskonnolla perustellun väkivaltaisen ääriajattelun parissa työskentelyyn. Lisäksi kehitetään Exit-toimintamalli politiikalla tai ideologialla perustelluun väkivaltaiseen ääriajatteluun. Tähtöteena on, että toimintamallin käytännön kokeilu voisi alkaa tänä syksynä.

– Ihmiset, jotka ovat radikalisoitumisvaarassa ja haluavat irti väkivaltaisesta poliittisesta toiminnasta, voivat ottaa yhteyttä mei-

Esa Holappa

hin. He voivat käydä kanssamme luottamuksellisia keskusteluja, ja hanke tukee positiivista elämänmuutosta eri keinoin, asiakkaan tarpeiden mukaan.

Olisiko Holapan vanhempien pitänyt nähdä, mitä pojalle on tapahtumassa? Olisivatko he voi-

neet auttaa? Kyllä ja ei. Nuori mies oli peitelty radikalisoitumistaan, ja alkoi puhua aatemaailmastaan vasta kun oli siitä riittävästi tietoinen.

– Eivätkä vanhemmat halua välttämättä nähdä ja uskoa tällaisia asioita omasta lapsestaan. Se voi olla vaikea pala purtavaksi.

Parhaana lääkkeenä äärijärjestöjen houkutus vastaan Holappa pitää sitä, että ääriateiden vaarallisuudesta tiedotetaan.

– Järjestöt käyttävät hyväkseen herkässä vaiheessa olevia ihmisiä. Se näkyy esimerkiksi keskustelussa maahanmuutosta ja pakolaisista. Natsijärjestöt toittovat, että vihollinen haluaa tuhota Suomen kansan ja korvata sen toisella kansalla.

– Pitää saada näytetyksi, että vihapuheeseen ei pidä sortua ja että ajattelutapa, jossa leimataan ja syyllistetään kokonaisia kansanryhmiä, ei ole hyväksyttävää.

Lax Co:n musiikki puhutteli Kuurojen palvelusäätiöllä työskentelevää Taru Kokkosta. Hän pääsi viittomaan bändin Jos vain Jeesus -videolle. Jatkoa yhteistyölle seuraa kuluvan syksyn aikana. Kuvassa Taru Kokkosen lisäksi Lax Co:n Jani Lakonen.

Ideasta maaliin varsin nopealla aikataululla

PETRI KANANEN teksti

Lax Co:n ensimmäinen viittomakielinen video *Jos vain Jeesus* eteni ideasta maaliin varsin nopeasti kesän aikana. Video on katsottavissa osoitteessa: https://youtu.be/sl-Hj8_nuJAs.

Video löytyy YouTubesta helposti myös hakusanoilla Jos vain Jeesus viittottuna.

Kristillinen musiikki taipui viitotuksi

Jyväskyläläinen Lax Co on ensimmäinen suomalainen kristillinen bändi, jonka musiikista on tehty viittomakielinen video. Jatkossa luvassa on lisää videoita ja kenties viittomakielisiä keikkoja.

PETRI KANANEN teksti
LAX CO kuva

Jyväskyläläinen Lax Co on tietävästi ensimmäinen suomalainen kristillinen bändi, joka julkaisee viittomakielistä materiaalia. Ensimmäinen julkaistu viittomakielinen video on jo aiemmin perinteisenä musiikkivideona julkaistu ”*Jos vain Jeesus*”.

Idea viittomakielisistä videoista tuli Jyväskylässä Kuurojen palvelusäätiöllä työskentelevältä **Taru Kokkoselta**, joka myös viittoo kappaleet.

– Lax Co:n laulujen sanat koskettivat, ja ajattelin, että haluan välittää sen myös viittoon niille, jotka eivät sanoja kuule, Kokkonen kertoo.

Bändi otti Kokkosen ehdotuksen avosylin vastaan.

– Lähdettiin uteliaisuudesta mukaan. Viitotut videot voivat olla joillekin iloksi, Lax Co:ssa soittava **Tapani Vaahervaara** sanoo.

Bändi on jo ehtinyt saada positiivista palautetta viitotusta videoistaan. Eräs kuulovammainen kehui, että Kokkonen elää viitteesaan tunteella mukana.

Taru Kokkosen ja Lax Co:n yhteistyön tuloksia julkaistaan syksyn ja talven aikana lisää. Bändi on äänittänyt uutta materiaalia, ja Kokkonen on viittonut jo osan niistä. Osa uusista videoista voi olla perinteisesti toteutettuja, jolloin musiikin ja viittomisen lisäksi video sisältää tarinallisen kuvakertomuksen. Osa videoista saattaa sisältää vain musiikin ja viittomisen.

– Kokeilemme erilaisia variaatioita, Vaahervaara kertoo.

Lax Co on julkaissut tähän mennessä yhden pitkäsoiton,

Kaksitoista tarinaa. Uusi levy on työn alla.

Kristillisen musiikin markkinat ovat Suomessa melko pienet.

– Vaatisi viisi leipää ja kaksi kalaa -tyyppistä ihmettä, että kristillisellä musiikilla itsensä elättäisi. Tämä on sisältä lähtevää. Maalliselta kannalta kristilliset keikat ovat miellyttäviä, kun ei tarvitse rymytä yökerhossa neljään asti yöllä.

Lax Co keikkailee harvakseltaan. Vaahervaara kertoo, että bändi on suunnitellut esiintyvänsä tulevaisuudessa kenties myös viittottuna.

Maailmalla on julkaistu paljon viittomakielisiä musiikkivideoita. Suomessakin muun muassa Sign-girls-nimellä toimiva parivaljakko on julkaissut lukuisia viitottuja versioita kaupallisesta musiikista, ja Signmark tekee originaalia rap-musiikkia viittomakielellä.

Lax Co:ssa musisoivat **Jani Lakonen** (laulu ja kitara), **Harri Vesanen** (lyömäsoittimet) ja Tapani Vaahervaara (kontrabasso, haitari ja taustalaulu).

www.laxco.fi

Elämästä

Laulaminen on antanut ystäviä ja elämyksiä

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen **Kalle Kinnunen**, 75 vuotta. Ennen eläkkeelle siirtymistäni olin laulunopettajana Jyväskylän ammattikorkeakoulussa. Olen toiminut myös kansakoulunopettajana, mutta 35-vuotiaana pääsin **Matti Tuoliselan** lauluoppiin. Hän kannusti minua hakeutumaan Sibelius-Akatemiaan, jossa suoritin muun muassa laulunopettaja- ja lauludiplomitutkinnon.

Musiikki on ollut tärkeä osa elämäni paitsi työn myös harrastuksen puitteissa. Vuodesta -80 lähtien olen pitänyt 60 kirkkokonserttia ja vieläkin esiinnyn 30-40 ker-

taa vuodessa. Laulan paljon muun muassa seurakunnan, Suomen Punaisen Ristin ja Lions Clubin tilaisuuksissa, veteranihautajaisissa sekä syntymäpäiväjuhlissa. Syksyllä on tulossa pienimuotoinen *Ja kiitospa vihdoin viimeinen* -konsertti-kiertue, jonka merkeissä esiinnyn Palokan kirkon lisäksi Hyvinkäällä ja Kotkassa.

Musiikki on antanut minulle paljon – opettajia, ystäviä, elämyksiä. Se on avannut minulle mahdollisuuden esiintyä myös ulkomailta Yhdysvaltoja, Kanadaa ja Chileä myöten.

Tässä iässä laulaminen vaatii työtä. Ääniharjoituksia on tehtävä

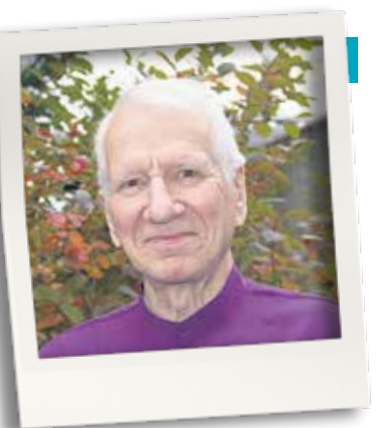
lähes päivittäin ja myös fyysisestä kunnosta on pidettävä huolta. Säännöllinen elämä on tärkeää ja kotiasiat on oltava kunnossa. Onneksi vaimoni on ollut minulle aina hyvänä tukena.

Laulan mieluiten kirkko- ja lied-musiikkia. Koti, uskonto ja isänmaa ovat minulle tärkeitä arvoja, jotka ovat perua jo kotoa ja koulusta. Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuonna on suunnitelmassa pitää konsertti, jossa on isänmaallista musiikkia ja runoutta.

Eläkkeellä olen ollut jo 12 vuotta. Se on ollut hienoa aikaa, varsinkin kun olen saanut olla terveenä. Te-

kemistä ja puuhaa on riittänyt mukavasti. Meillä on kesämökki Kangasniemellä ja siellä harrastuksena on muun muassa metsänhoito. Laulamisen lisäksi olen aktiivisesti mukana Lions Clubissa ja SPR:n ystävätoiminnassa.

Suurin haaveeni on pysyä terveenä ja viettää aikaa vaimoni kanssa. Iloa elämään tuovat erityisesti lastenlapset. Päällimmäisenä mielessä on kiitollisuus. Olen nähnyt elämää monelta puolelta ja saanut enemmän kuin mitä nuorena osasin kuvitella. Elämässäni on ollut paljon rinnalla kulkijoita, erityisesti monet opettajani, jotka ovat vieneet elämässä eteenpäin.

Kalle Kinnunen

Jyväskylän ammattikorkeakoulun entinen laulunopettaja Kalle Kinnunen pitää edelleen konsertteja ja esiintyy pyydyttäessä erilaisissa tilaisuuksissa.